

Arrest

nr. 137 413 van 28 januari 2015
in de zaak RvV X / III

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 mei 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Mr. F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. FLAMANG die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 26 januari 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf als familielid van een burger van de unie. Deze aanvraag werd op 2 mei 2012 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing die gemotiveerd is als volgt:

“De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de unie. Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de

bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan 120% van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met de aard en regelmatigheid'.

Betrokkene legt als bewijs van bestaansmiddelen een deeltijdse arbeidsovereenkomst voor van zijn Belgische partner en daarbijhorende loonfiches voor januari en februari 2012. Hieruit blijkt dat de Belgische partner respectievelijk € 602,87 en € 777,30 inkomsten had.

Betrokkene legt verder een overeenkomst tussen hemzelf en KFC Duffel voor in verband met 1.1 premie en een bijhorende verklaring 'attest van loon, wedde of premie waaruit blijkt dat hem voor de maanden oktober, november en december 2011 een premie van € 1256 werd betaald.

Rekening houdend met het feit dat uit de huurovereenkomst blijkt dat betrokkene € 595 huur per maand dienen te betalen en dat de armoederisico grens voor een gezin bestaande uit twee volwassenen vastgesteld is op 1459,50€. liggen de bestaansmiddelen van betrokkene en zijn echtgenote ver onder deze grens. Bijgevolg lopen zij een reëel verhoogd risico om ten laste te vallen van de openbare overheden.

Betrokkene voldoet niet aan de hierboven gestelde vereiste van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980. Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het rijk te verlaten binnen 30 dagen.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke en draagkrachtig motivering in bestuurszaken, juncto artikel 62 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker voert aan dat niet kan worden betwist dat hij samenwoont en een duurzame relatie heeft aangezien hij op 13 oktober 2010 een verklaring aflegde van wettelijke samenwoning. Hij wijst erop dat zij het sociale bijstandstelsel nog nooit hebben aangesproken. Daarenboven wijst hij in het tweede onderdeel op een vergissing in de bestreden beslissing aangezien de huur voor het appartement geenszins € 595 bedraagt maar € 390, hetgeen een verschil maakt van € 205. De bestreden beslissing is dan ook onredelijk waar zij steunt op de formele grond dat de Belgische partner geen beschikking heeft over bestaansmiddelen ten minste gelijk aan 120% van het leefloon.

2.2. De Raad stelt vast dat uit de gegevens van het administratieve dossier inderdaad blijkt dat de maandelijkse huur € 390 per maand bedraagt en geenszins € 595 zoals wordt gesteld in de bestreden beslissing. Daargelaten de vraag of de vaststelling dat niet is voldaan aan het krachtens artikel 40ter van de vreemdelingenwet vereiste van 120% van het leefloon hierdoor wordt aangetast, moet hoe dan ook worden vastgesteld dat de behoefte-analyse die verder wordt gevoerd uitgaat van een foute feitenvinding. Verzoeker moet worden bijgetreden waar hij stelt dat er een verschil in de huurovereenkomst van € 205 een invloed kan hebben op de behoefte-analyse. Waar de verwerende partij in haar nota opwerpt dat nog rekening moet worden gehouden met bijkomende kosten zoals energiefacturen en dergelijke, stelt de Raad vast dat de verwerende partij daarmee impliciet toegeeft dat zij uitgegaan is van een verkeerde feitenvinding en dat zij thans een a posteriori motivering tracht te geven aan de bestreden beslissing. Deze verklaring is echter niet van aard het gebrek in de motivering te herstellen. Het tweede middel is in die mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 mei 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT